

Αριθμός απόφασης : 557/2020

Ειδική διαδικασία

ΤΟ

ΜΟΝΟΜΕΛΕΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ

Αποτελούμενο από το Δικαστή Στυλιανό Κυριακογιαννάκη, Πρωτόδικη, που ορίστηκε από τον Διευθύνοντα το Πρωτοδικείο Πρόεδρο Πρωτοδικών, και από τη Γραμματέα Αικατερίνη Ξυδάκη.

Συνεδρίασε δημόσια και στο ακροατήριό του στις 11 Μαρτίου 2020, για να δικάσει την επόμενη υπόθεση μεταξύ:

Α. ΤΩΝ ΑΝΑΚΟΠΤΟΝΤΩΝ: 1) ....., κατοίκου Σταλίδας Ηρακλείου, οδός. ...., με ΑΦΜ ..... της Δ'Ο.Υ. Ηρακλείου, 2) της ..... (Rainer), συζύγου ....., κατοίκου Σταλίδας Ηρακλείου, οδός ..... με ΑΦΜ ..... της Δ Ο Υ. Ηρακλείου. Παραστάθηκαν ο πρώτος μετά και η δεύτερη διά του πληρεξουσίου τους δικηγόρου Γεωργίου Πιταροκοίλη, που κατέθεσε προτάσεις.

ΤΗΣ ΚΑΘΗΣ Η ΑΝΑΚΟΠΗ: Της ανώνυμης τραπεζικής εταιρείας με την επωνυμία «.....», που εδρεύει στην Αθήνα, οδός Αμερικής αρ 4, και εκπροσωπείται νόμιμα. Δεν παραστάθηκε.

Β. ΤΗΣ ΑΥΤΟΤΕΛΩΣ ΠΡΟΣΘΕΤΩΣ ΠΑΡΕΜΒΑΙΝΟΥΣΑΣ: Της ανώνυμης εταιρείας με την επωνυμία «...» και το διακριτικό τίτλο «...», όπως μετονομάστηκε η ανώνυμη εταιρεία με την προηγούμενη επωνυμία «...» και τον διακριτικό τίτλο «...», που εδρεύει στον Δήμο Αθηναίων, οδός .... (ΓΕΜΗ ..... Κωδικό Αριθμό Καταχώρισης της σύστασης .... ΑΦΜ .... ΦΑΕ ΑΘΗΝΩΝ) όπως εκπροσωπείται νόμιμα, αδειοδοτηθείσας νομίμως από την ΤΡΑΠΕΖΑ ΕΛΛΑΔΟΣ δυνάμει της με αριθμό ... απόφασης της Επιτροπής Πιστωτικών και Ασφαλιστικών Θεμάτων (ΦΕΚ υπ Αριθμ...), ενεργούσας με την ιδιότητά της ως μη δικαιούχος και μη υπόχρεος διάδικος, διαχειρίστρια και πληρεξούσια των απαιτήσεων των οποίων δικαιούχος τυγχάνει η αλλοδαπή εταιρεία με την επωνυμία «...», με έδρα το ... (οδός ... αριθμός μητρώου ...). όπως εκπροσωπείται νόμιμα και η οποία κατέστη ειδικός διάδοχος της ανώνυμης τραπεζικής εταιρείας με την επωνυμία «.....», που εδρεύει στην Αθήνα, οδός ... (με αριθ ΓΕΜΗ ... και ΑΦΜ .... ΔΟΥ ΦΑΕ ΑΘΗΝΩΝ), δυνάμει μεταβίβασης σε αυτήν από την τελευταία απαιτήσεων από δάνεια και πιστώσεις στο πλαίσιο τιτλοποίησης απαιτήσεων σύμφωνα με τις διατάξεις του ν. 3156/2003, μεταξύ των οποίων και η απορρέουσα από την ένδικη έννομη σχέση. Παραστάθηκε διά της πληρεξουσίας της δικηγόρου Χριστίνας Παγκάλου. που κατέθεσε προτάσεις.

ΤΗΣ ΥΠΕΡ ΗΣ Η ΑΥΤΟΤΕΛΗΣ ΠΡΟΣΘΕΤΗ ΠΑΡΕΜΒΑΣΗ: Της καθής η ανακοπή ανώνυμης τραπεζικής εταιρείας με την επωνυμία «.....» που εδρεύει στην

Αθήνα, οδός ....., με ΑΦΜ ..... που εκπροσωπείται νόμιμα Δεν παραστάθηκε.

ΤΩΝ ΚΑΘΩΝ Η ΑΥΤΟΤΕΛΗΣ ΠΡΟΣΘΕΤΗ ΠΑΡΕΜΒΑΣΗ: 1) ....., κατοίκου Σταλίδας Ηρακλείου, οδός ..... με ΑΦΜ ..... της ΔΟ Υ Ηρακλείου, 2) της ....., συζύγου ....., κατοίκου Σταλίδας Ηρακλείου, οδός .... με ΑΦΜ .... της Δ.Ο.Υ Ηρακλείου Παραστάθηκαν ο πρώτος μετά και η δεύτερη διά του πληρεξουσίου τους δικηγόρου Γεωργίου Πιταροκοίλη, που κατέθεσε προτάσεις.

Οι ανακόπτοντες απηύθυναν στο παρόν Δικαστήριο την με αριθμό έκθεσης κατάθεσης 2187/ΑνΕ/114/26 8.2019 ανακοπή τους, για τη συζήτηση της οποίας ορίστηκε αρχική δικάσιμος η 23.10.2019 και μετά από αναβολές η αναφερομένη στην αρχή της παρούσας και γράφτηκε στο πινάκιο

Η προσθέτους παρεμβαίνουσα απηύθυνε στο παρόν Δικαστήριο την με αριθμό έκθεσης κατάθεσης 372/ΑνΕ/23/7.2.2020 εκούσια αυτοτελή πρόσθετη παρέμβαση, για τη συζήτηση της οποίας ορίστηκε δικάσιμος η αναφερομένη στην αρχή της παρούσας και γράφτηκε στο πινάκιο

Κατά τη συζήτηση των υποθέσεων οι πληρεξούσιοι δικηγόροι των παραστάντων διαδίκων αναφέρθηκαν στους ισχυρισμούς τους και ζήτησαν να γίνουν δεκτοί.

ΑΦΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ ΣΚΕΦΤΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟΝ ΝΟΜΟ

I. Ενώπιον του παρόντος Δικαστηρίου νόμιμα φέρονται προς συζήτηση α) η με αριθμό έκθεσης κατάθεσης 2187/ΑνΕ/114/26.8.2019 ανακοπή και β) η με αριθμό έκθεσης κατάθεσης 372/ΑνΕ/23/7.2.2020 εκούσια αυτοτελής πρόσθετη παρέμβαση της εταιρείας με την επωνυμία «.....» και το διακριτικό τίτλο «....», οι οποίες, αφού διαταχθεί η ένωσή τους πρέπει να συνεκδικαστούν λόγω της μεταξύ τους συνάφειας και της σχέσης κύριας και παρεπόμενης υπόθεσης (άρθρα 31 και 246 ΚΠολΔ).

II Από τη διάταξη του άρθρου 80 ΚΠολΔ. προκύπτει ότι τρίτος μπορεί να ασκήσει σε εκκρεμή μεταξύ άλλων δίκη πρόσθετη παρέμβαση για την υποστήριξη κάποιου διαδίκου, μέχρι να εκδοθεί αμετάκλητη απόφαση, συνεπώς για πρώτη φορά και ενώπιον του Αρείου Πάγου, περιοριζόμενος σε μόνη την υποστήριξη ή αντίκρουση των λόγων της αναίρεσης, εφόσον έχει έννομο συμφέρον. Εξάλλου, από το συνδυασμό των διατάξεων των άρθρων 81 παρ. 1, 215 παρ. 1 και 591 παρ. 1 περ. β' ΚΠολΔ, προκύπτει ότι κατά την ειδική διαδικασία των περιουσιακών διαφορών η πρόσθετη παρέμβαση ασκείται σύμφωνα με τις διατάξεις που ισχύουν για την αγωγή, δηλαδή με κατάθεση του δικογράφου στη γραμματεία του δικαστηρίου στο οποίο απευθύνεται, που είναι αναγκαίο στοιχείο της προδικασίας και ολοκληρώνεται με την κοινοποίηση αυτής στους διαδίκους, η οποία πρέπει να γίνεται, σύμφωνα με το άρθρο 591 παρ. 1 περ. β' ΚΠολΔ, σε όλους τους μέχρι της άσκησης της διαδίκους, τουλάχιστον δέκα ημέρες πριν από συζήτηση. Έννομο συμφέρον για την άσκηση της

πρόσθετης παρέμβασης υφίσταται, όταν με την πρόσθετη παρέμβαση μπορεί να προστατευθεί δικαίωμα του παρεμβαίνοντος ή να αποτραπεί η δημιουργία σε βάρος του νομικής υποχρέωσης, που είτε απειλούνται από τη δεσμευτικότητα και την εκτελεστικότητα της απόφασης που θα εκδοθεί είτε υπάρχει κίνδυνος προσβολής τους από τις αντανακλαστικές συνέπειές της. ως τρίτος δε, κατά την έννοια της ίδιας διάταξης του άρθρου 80 ΚΠολΔ, νοείται εκείνος ο οποίος δεν είχε προσλάβει την ιδιότητα του διαδίκου με οποιοδήποτε τρόπο στην αρχική δίκη ή σε στάδιο προηγούμενης δίκης επί της υπόθεσης (ΑΠ 368/2019, ΑΠ 1329/2017, ΑΠ 611/2013 σε ΤΝΠ Νόμος). Εξάλλου, σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 83 ΚΠολΔ, αν η ισχύς της απόφασης στην κύρια δίκη εκτείνεται και στις έννομες σχέσεις εκείνου που άσκησε πρόσθετη παρέμβαση προς τον αντίδικό του, εφαρμόζονται οι διατάξεις των άρθρων 76 μέχρι 78 Από τη διάταξη αυτή συνάγεται ότι αποφασιστικό κριτήριο για το χαρακτηρισμό της πρόσθετης παρέμβασης ως αυτοτελούς είναι η επέκταση της ισχύος της απόφασης, δηλαδή των υποκειμενικών ορίων του δεδικασμένου, της εκτελεστότητας και της διαπλαστικής ενέργειας αυτής στις έννομες σχέσεις του τρίτου προς τον αντίδικό του. Το δικονομικό δικαίωμα της άσκησης αυτοτελούς πρόσθετης παρέμβασης παρέχεται όχι λόγω της πιθανής εκδήλωσης δυσμενών ενεργειών της απόφασης σε βάρος τρίτου, αλλά λόγω της δεσμευτικότητας αυτών που θα κριθούν στην ήδη εκκρεμή δίκη, όσον αφορά στις σχέσεις του παρεμβαίνοντος προς τον αντίδικό του, χωρίς να υπάρχει δυνατότητα άλλης διαδικασίας Με την άσκηση της αυτοτελούς πρόσθετης παρέμβασης ο παρεμβαίνων, χωρίς να εισάγει στη δίκη μια νέα έννομη σχέση, αντιδικεί για την ήδη εκκρεμή έννομη σχέση, η διάγνωση της οποίας επισύρει την επέκταση της ισχύος της απόφασης Η ασκούμενη κατά το άρθρο 83 ΚΠολΔ αυτοτελής πρόσθετη παρέμβαση δημιουργεί περιορισμένου περιεχομένου επιγενόμενη αναγκαία ομοδικία του παρεμβαίνοντος με το διάδικο υπέρ του οποίου η παρέμβαση, στο μέτρο που ο παρεμβαίνων θεωρείται κατά πλάσμα δικαίου ως αναγκαίος ομόδικος με τις παρεχόμενες δικονομικές εξουσίες αυτού, χωρίς όμως να έχει στη διάθεσή του διαδικαστικές ευχέρειες που προσιδιάζουν αποκλειστικά στο πρόσωπο του κυρίου διαδίκου (ΑΠ 368/2019, όπ ΑΠ 1485/2006. ΑΠ 91/2005 ΤΝΠ Νόμος) Ως αυτοτελής πρόσθετη παρέμβαση πρέπει να θεωρηθεί και εκείνη, την οποία ασκεί αυτός που έγινε διάδοχος του διαδίκου όσο διαρκούσε η δίκη ή μετά το πέρας αυτής (άρθρο 225 παρ. 2 ΚΠολΔ), αφού το δεδικασμένο από τη δίκη ισχύει υπέρ και κατά αυτού κατά το άρθρο 325 αριθ 2 ΚΠολΔ (ΑΠ 368/2019, ό.π. ΑΠ 1564/2017, ΑΠ 1731/2011 ΤΝΠ Νόμος). Περαιτέρω, σύμφωνα με την διάταξη του άρθρου 1 περ γ' του ν. 4354/2015, «Τα δικαιώματα που απορρέουν από τις μεταβιβαζόμενες λόγω πώλησης απαιτήσεις δύνανται να ασκούνται μόνο μέσω των εταιριών διαχείρισης της παρούσας παραγράφου Οι μεταβιβαζόμενες απαιτήσεις από δάνεια και πιστώσεις λογίζονται ως τραπεζικές και μετά τη μεταβίβασή τους. Οι εταιρίες διαχείρισης

απαιτήσεων ευθύνονται για όλες τις υποχρεώσεις απέναντι στο Δημόσιο και σε τρίτους, οι οποίες βαρύνουν τις εταιρίες απόκτησης απαιτήσεων και απορρέουν από τις μεταβιβαζόμενες απαιτήσεις» Επίσης, σύμφωνα με τη διάταξη της παραγράφου 4 του άρθρου 2 του άνω νόμου 4354/2015, «Οι Εταιρίες Διαχείρισης νομιμοποιούνται, ως μη δικαιούχοι διάδικοι. να ασκήσουν κάθε ένδικο βοήθημα και να προβαίνουν σε κάθε άλλη δικαστική ενέργεια για την είσπραξη των υπό διαχείριση απαιτήσεων, καθώς και να κινούν, παρίστανται ή συμμετέχουν σε προπτωχευτικές διαδικασίες εξυγίανσης, πτωχευτικές διαδικασίες αφερεγγυότητας, διαδικασίες διευθέτησης οφειλών και ειδικής διαχείρισης των άρθρων 61 επ του ν. 4307/2014 (Α' 246). Εφόσον οι Εταιρίες συμμετέχουν σε οποιαδήποτε δίκη με την ιδιότητα του μη δικαιούχου διαδίκου το δεδικασμένο της απόφασης καταλαμβάνει και τον δικαιούχο της απαίτησης». Τέλος, από το συνδυασμό των διατάξεων των άρθρων 83 και 76 παρ. 1 ΚΠολΔ, που εφαρμόζονται και στην ειδική διαδικασία των περιουσιακών διαφορών (άρθρο 591 παρ. 1 ΚΠολΔ), προκύπτει ότι σε περίπτωση αναγκαστικής ομοδικίας, αν κάποιος από τους αναγκαίους ομοδίκους δεν παρασταθεί, πλην, όμως, έχει κλητευτεί νομίμως είτε από τον αντίδικό του, είτε από αναγκαίο ομόδικο, τότε η συζήτηση χωρεί νομίμως και ως προς τον απολιπόμενο αυτόν αναγκαίο ομόδικο, αφού, αν και δεν παραστάθηκε, θεωρείται ότι αντιπροσωπεύεται από τον αναγκαίο ομόδικο του (πρβλ. ΑΠ 756/2017, ΑΠ 681/2016 ΤΝΠ Νόμος).

Στην προκειμένη περίπτωση, η συζήτηση της υπόθεσης γίνεται με επιμέλεια των ανακοπτόντων, οι οποίοι επέδωσαν ακριβές επικυρωμένο αντίγραφο του δικογράφου της ανακοπής με κλήση προς συζήτηση για τη δικάσιμο της 23.10.2019 στην καθής η ανακοπή (όπως προκύπτει από την έκθεση κατάθεσης δικογράφου της υπό κρίση ανακοπής και την με αριθμό 9852V30 8.2019 έκθεση επίδοσης του δικαστικού επιμελητή της περιφέρειας του Εφετείου Αθηνών Ελένης Αγγελοπούλου). Ωστόσο κατά τη συζήτηση της υπόθεσης στην εν λόγω δικάσιμο, η εκδίκαση αυτής αναβλήθηκε για τη δικάσιμο της 12.2.2020, οπότε αναβλήθηκε για τη δικάσιμο που αναγράφεται στην αρχή της παρούσας, για την οποία δεν απαιτείται νέα κλήση της καθής η ανακοπή, καθόσον η αναγραφή της υπόθεσης στο πινάκιο της 12.2.2020 ισχύει ως κλήτευση όλων των διαδίκων (άρθρα 226 παρ. 4, 591 παρ. 1 ΚΠολΔ). Κατά την δικάσιμο που αναφέρεται στην αρχή της παρούσας, η καθής η ανακοπή δεν παραστάθηκε όταν η υπόθεση εκφωνήθηκε από τη σειρά του πινακίου. Περαιτέρω, από την με αριθμό 4568^ε/17.2.2020 έκθεση επίδοσης του δικαστικού επιμελητή της περιφέρειας του Εφετείου Ανατολικής Κρήτης Γεωργίου Σταύρου Νταούτη, προκύπτει ότι ομοίως ακριβές επικυρωμένο αντίγραφο της κρινόμενης πρόσθετης παρέμβασης με πράξη ορισμού δικασίμου ενώπιον του παρόντος Δικαστηρίου και κλήση προς συζήτηση για τη δικάσιμο που αναφέρεται στην αρχή της παρούσας, επιδόθηκε

νόμιμα και εμπρόθεσμα στην καθής η ανακοπή και υπέρ ης η πρόσθετη παρέμβαση

Εξάλλου, από τα επικαλούμενα και προσκομιζόμενα από την προσθέτως παρεμβαίνουσα έγγραφα και δη από α) το καταστατικό αυτής, όπως τροποποιήθηκε και καταχωρήθηκε στο Γ.Ε.ΜΗ. με αριθμό καταχώρησης ..., την 1.11.2019, και, δυνάμει του οποίου, μεταξύ άλλων, τροποποιήθηκε η επωνυμία αυτής από «...» σε «...» β) την υπ' αριθ ... απόφαση της Επιτροπής Πιστωτικών και Ασφαλιστικών Θεμάτων π/ς Τράπεζας της Ελλάδος (Φ Ε Κ Β' ...), δυνάμει της οποίας χορηγήθηκε άδεια στην προσθέτως παρεμβαίνουσα εταιρεία για τη διαχείριση απαιτήσεων από δάνεια και πιστώσεις, γ) την από ... σύμβαση πώλησης και εκχώρησης επιχειρηματικών απαιτήσεων από την «...» προς την «...», που καταχωρήθηκε νόμιμα στα βιβλία του Ενεχυροφυλακείου Αθηνών, στις 16 9 2019, στον τόμο 10 και με αύξοντα αριθμό 271, δ) την από 12 9.2019 σύμβαση διαχείρισης επιχειρηματικών απαιτήσεων μεταξύ της «...», ως αναθέτουσας τη διαχείριση και της εταιρείας «...», ως διαχειρίστριας, που καταχωρήθηκε νόμιμα στα βιβλία του Ενεχυροφυλακείου Αθηνών, στις 16 9 2019, στον τόμο 10 και με αύξοντα αριθμό 272, και ε) την από 18.9 2019 σύμβαση τροποποίησης του προσώπου του διαχειριστή των επιχειρηματικών απαιτήσεων μεταξύ της «...», ως αναθέτουσας τη διαχείριση, της εταιρείας «...», ως αρχικής διαχειρίστριας και της προσθέτως παρεμβαίνουσας εταιρείας, ως νέας διαχειρίστριας, που καταχωρήθηκε νόμιμα στα βιβλία του Ενεχυροφυλακείου Αθηνών, στις 23 9.2019, στον τόμο 10 και με αύξοντα αριθμό 285. προκύπτουν τα εξής. Η προσθέτως παρεμβαίνουσα ανώνυμη εταιρεία, η οποία αποτελεί νομίμως συσταθείσα δυνάμει των διατάξεων του ν. 4354/2015 και εγκριθείσα ως προς τη λειτουργία της εταιρεία διαχείρισης επιχειρηματικών απαιτήσεων, δυνάμει της υπό στοιχείο ε' σύμβασης κατέστη νέα διαχειρίστρια των τιτλοποιημένων απαιτήσεων της αλλοδαπής εταιρείας «...», των οποίων τη διαχείριση είχε μέχρι τότε η «...», μεταξύ των οποίων και η ένδικη απαίτηση, για την οποία εκδόθηκε η προσβαλλόμενη διαταγή πληρωμής, και η οποία αρχικά και πριν τη σύναψη της υπό στοιχείο γ' από 12.9.2019 σύμβασης πώλησης και εκχώρησης επιχειρηματικών απαιτήσεων, ανήκε στην καθ' ης η ανακοπή «...» Από τα προαναφερόμενα προκύπτει ότι η προσθέτως παρεμβαίνουσα παρεμβαίνει αυτοτελώς κατά τη διάταξη του άρθρου 83 ΚΠολΔ, ως μη δικαιούχος διάδικος της ειδικής διαδόχου της καθής η ανακοπή, και δη της αλλοδαπής εταιρείας «...», η οποία δεσμεύεται από το δεδουλευμένο της παρούσας δίκης, σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 2 παρ. 4 του ν. 4354/2015. Επομένως, αν και η καθής η ανακοπή «...», δικαιούχος της άνω ειδικής διαδόχου, δεν παραστάθηκε κατά την παρούσα δικάσιμο, όταν εκφωνήθηκε και συζητήθηκε νομίμως η υπόθεση με τη σειρά εγγραφής της στο οικείο πινάκιο, θεωρείται, σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 76 παρ. 1 και 83 ΚΠολΔ, ότι αντιπροσωπεύεται από την αυτοτελώς προσθέτως παρεμβαίνουσα. μη δικαιούχο διάδικο της άνω ειδικής διαδόχου της καθής η ανακοπή.

III. Κατά τη διάταξη του άρθρου 632 ΚΠολΔ, μετά την τροποποίησή της από τις διατάξεις του ν. 4335/2015, η οποία εφαρμόζεται στις ανακοπές που κατατίθενται από 1 1 2016 και εξής, ο οφειλέτης εναντίον του οποίου στρέφεται η διαταγή πληρωμής έχει το δικαίωμα μέσα σε δεκαπέντε εργάσιμες ημέρες από την επίδοσή της να ασκήσει ανακοπή, η οποία απευθύνεται στο καθ' ύλην αρμόδιο Δικαστήριο. Ομοίως, σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 933 ΚΠολΔ, όπως ισχύει μετά την τροποποίησή της με τις διατάξεις του ν. 4335/2015, αντιρρήσεις εκείνου κατά του οποίου στρέφεται η εκτέλεση για λόγους που αφορούν την εγκυρότητα του εκτελεστού τίτλου, τη διαδικασία της αναγκαστικής εκτέλεσης ή την απαίτηση, ασκούνται μόνο με ανακοπή που εισάγεται στο Ειρηνοδικείο, αν ο εκτελεστός τίτλος έχει εκδοθεί από το Δικαστήριο αυτό, και στο Μονομελές Πρωτοδικείο σε κάθε άλλη περίπτωση. Με την ανακοπή αυτή ζητείται η ακύρωση πράξης της αναγκαστικής εκτέλεσης και όχι της διαταγής πληρωμής. Για την ακύρωση της τελευταίας παρέχεται το ως άνω ένδικο βοήθημα της ανακοπής της διάταξης του άρθρου 632 ΚΠολΔ. Είναι, ωστόσο, δυνατή η παράλληλη άσκηση των δύο αυτών ένδικων βοηθημάτων, χωρίς να επέρχεται εκκρεμοδικία, καθώς το αίτημα καθενός βοηθήματος είναι διαφορετικό, της μεν ανακοπής της διάταξης του άρθρου 933 ΚΠολΔ η ακύρωση πράξης της αναγκαστικής εκτέλεσης, της δε διάταξης του άρθρου 632 ΚΠολΔ η ακύρωση της διαταγής πληρωμής. Με την ανακοπή κατά της διαταγής πληρωμής μπορεί να σωρευθεί και αίτημα ακυρώσεως των πράξεων εκτέλεσης, οι οποίες ενεργούνται με βάση αυτήν, αν συντρέχουν και οι προϋποθέσεις του άρθρου 218 ΚΠολΔ (άρθρο 632 παρ. 6 ΚΠολΔ, όπως ισχύει).

Στην προκειμένη περίπτωση, με την κρινόμενη ανακοπή οι ανακόπτοντες ζητούν: α) να ακυρωθεί η με αριθμό ..... διαταγή πληρωμής της Δικαστή του Μονομελούς Πρωτοδικείου Ηρακλείου, με την οποία αυτοί, η δεύτερη ως πρωτοφειλέτιδα, ο δε πρώτος ως εγγυητής, υποχρεώθηκαν να καταβάλουν στην καθής η ανακοπή το ποσό των 133 912,96 ευρώ, πλέον τόκων και εξόδων, για απαίτηση που προέρχεται από σύμβαση πίστωσης με ανοικτό (αλληλόχρεο) λογαριασμό, β) να ακυρωθεί για τους ίδιους λόγους η από 18.7.2019 επιταγή προς πληρωμή ποσού 193.582,15 €, συνημμένη στο επικυρωμένο αντίγραφο του με αριθμό 340/2019 πρώτου εκτελεστού απογράφου της ως άνω διαταγής πληρωμής.

Η ως άνω ανακοπή, ασκηθείσα μετά τις 1.1.2016. οπότε τέθηκε 4335/2015, αρμοδίως καθ' ύλην και κατά τόπον φέρεται προς συζήτηση Δικαστηρίου τούτου (άρθρα 14. 632 παρ 1 ΚΠολΔ) και κατά την ειδική διαδικασία περιουσιακών διαφορών, όπως ορίζεται στο άρθρο 632 παρ 2 εδ τελ. ΚΠολΔ.

Περαιτέρω, η ανακοπή κατά της διαταγής πληρωμής έχει ασκηθεί νόμιμα και εμπρόθεσμα, εντός της στο άρθρο 632 παρ. 1 εδ. σ' του ΚΠολΔ οριζόμενης προθεσμίας των δεκαπέντε εργασίμων ημερών από την επίδοση στους ανακόπτοντες

της προσβαλλόμενης διαταγής πληρωμής, στην οποία δεν συνυπολογίζονται οι ημέρες του Σαββάτου, της Κυριακής και των αργιών που εμφιλοχωρούν, αφού δεν είναι εργάσιμες ημέρες (ΑΠ 323/2007 ΤΝΠ Νόμος)

Ομοίως, η ανακοπή κατά πράξεων της εκτέλεσης παραδεκτά φέρεται ενώπιον του παρόντος Δικαστηρίου για να δικασθεί, το οποίο είναι αρμόδιο καθ' ύλην και κατά τόπο (άρθρο 933 §1.2 ΚΠολΔ), κατά την προκειμένη ειδική διαδικασία των περιουσιακών διαφορών, έχει δε ασκηθεί νομότυπα και εμπρόθεσμα σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 933. 934 ΚΠολΔ

Πρέπει, επομένως, η ένδικη ανακοπή να γίνει τυπικά δεκτή και ως προς τα δύο σκέλη της και να ερευνηθεί περαιτέρω η νομική και ουσιαστική βασιμότητα των λόγων της.

Κατά τη διάταξη του άρθρου 281 ΑΚ η άσκηση του δικαιώματος, όπως αυτό της καταγγελίας της σύμβασης, απαγορεύεται, αν υπερβαίνει προφανώς τα όρια που επιβάλλουν η καλή πίστη ή τα χρηστά ήθη ή ο κοινωνικός ή οικονομικός σκοπός του δικαιώματος. Ωστόσο, μόνο το γεγονός ότι η άσκηση του δικαιώματος στη συγκεκριμένη περίπτωση επιφέρει βλάβη, έστω και μεγάλη, στον οφειλέτη, δεν αρκεί για να χαρακτηρίσει ως καταχρηστική την άσκησή του, αλλά πρέπει να συνδυάζεται και με άλλες περιστάσεις, όπως συμβαίνει όταν ο δανειστής δεν έχει στην πραγματικότητα συμφέρον από την άσκηση του δικαιώματός του. Στο πλαίσιο αυτό ο δανειστής, ο οποίος ασκώντας συμβατικό δικαίωμά του επιδιώκει την είσπραξη της απαίτησής του, ενεργεί ασφαλώς προς ικανοποίηση θεμιτού συμφέροντός του, συνυφασμένου με τη διαχείριση της περιουσίας του. τον τρόπο της οποίας αυτός ελεύθερα κατ' αρχήν αποφασίζει, εκτός και πάλι αν στη συγκεκριμένη περίπτωση υπάρχει υπέρβαση και μάλιστα προφανής των αρχών της καλής πίστης, των χρηστών ηθών και του κοινωνικοοικονομικού σκοπού του δικαιώματος (ΑΠ 1472/2004 ΤΝΠ Νόμος) Αυτό συμβαίνει και όταν η συμπεριφορά του δανειστή που προηγήθηκε της άσκησης του δικαιώματός του. σε συνδυασμό με την πραγματική κατάσταση που διαμορφώθηκε στο μεσοδιάστημα, δημιούργησαν στον οφειλέτη την εύλογη πεποίθηση ότι ο δανειστής δεν θα ασκούσε το δικαίωμά του στο χρόνο που το άσκησε, μ' αποτέλεσμα η πρόωρη άσκησή του να προκαλεί επαχθείς συνέπειες στον οφειλέτη και να εμφανίζεται έτσι αδικαιολόγητη και καταχρηστική. Ειδικότερα οι τράπεζες, ως χρηματοδοτικοί οργανισμοί που ασκούν αποφασιστική επίδραση στην ανάπτυξη και στη λειτουργία των χρηματοδοτούμενων απ' αυτές επιχειρήσεων, έχουν αυξημένη ευθύνη κατά την άσκηση του χρηματοδοτικού τους έργου και οφείλουν να μεριμνούν για τα συμφέροντα των επιχειρήσεων που χρηματοδοτούν, αφού από τη φύση της η πιστωτική σχέση, ως διαρκής έννομη σχέση ιδιαίτερης εμπιστοσύνης μεταξύ των συμβαλλομένων, επιβάλλει την υποχρέωση πίστης και προστασίας από την πλευρά των τραπεζών των συμφερόντων των πελατών τους, ώστε να

αποφεύγονται υπέρμετρα επαχθείς γι' αυτούς συνέπειες. Συνεπώς και για το λόγο αυτό η άσκηση των δικαιωμάτων τους θα πρέπει να κυριαρχείται από τις αρχές της καλόπιστης και σύμφωνης με τα χρηστά συναλλακτικά ήθη εκπλήρωσης των οφειλόμενων παροχών (ΑΚ 178, 200, 288) και να αποφεύγεται αντίστοιχα κάθε κατάχρηση στη συμπεριφορά τους. Έτσι σε περίπτωση δυσχέρειας του πιστούχου της τράπεζας να ανταποκριθεί στις υποχρεώσεις του από την πιστωτική σύμβαση λόγω πρόσκαιρης οικονομικής αδυναμίας του, που όμως υπερβαίνει τα όρια της αντοχής του, η καλόπιστη από την πλευρά της τράπεζας συμπεριφορά επιβάλλει σ' αυτή την υποχρέωση να ανεχθεί μια εύλογη καθυστέρηση στην εκπλήρωση της παροχής του οφειλέτη, ιδίως όταν η επιδίωξη της άμεσης εκπλήρωσης της παροχής του πρόκειται να οδηγήσει σε πλήρη οικονομική καταστροφή του, χωρίς ουσιαστικό κέρδος για την ίδια. Κατά την έννοια αυτή η τράπεζα θα πρέπει, σε περίπτωση πρόσκαιρης οικονομικής αδυναμίας του πελάτη της, να αποφύγει την εσπευσμένη καταγγελία της μεταξύ τους πιστωτικής σύμβασης και το κλείσιμο του αλληλόχρεου λογαριασμού τους, προπάντων όταν οι απαιτήσεις της είναι ασφαλισμένες με εμπράγματα ή προσωπικές ασφάλειες, ο δε πελάτης της βρίσκεται σε άμεση οικονομική εξάρτηση απ' αυτή και δεν οφείλει σε τρίτους, αφού τότε οι παραπάνω ενέργειές της προσλαμβάνουν καταχρηστικό χαρακτήρα (ΑΠ 1352/2011 ΤΝΠ Νόμος). Εξ ετέρου, το ζήτημα, αν οι συνέπειες που συνεπάγεται η άσκηση του δικαιώματος είναι επαχθείς για τον υπόχρεο, πρέπει να αντιμετωπίζεται και σε συνάρτηση με τις αντίστοιχες συνέπειες που μπορεί να επέλθουν σε βάρος του δικαιούχου από την παρακώλυση της ικανοποίησης του δικαιώματος του (ΑΠ 385/2010, ΑΠ 381/2009 ΤΝΠ Νόμος). Εξάλλου, από το συνδυασμό των διατάξεων των άρθρων 281 ΑΚ, 116 και 933 ΚΠολΔ, 20 παρ. 1 και 25 παρ. 3 του Συντάγματος συνάγεται ότι άσκηση ουσιαστικού δικαιώματος, που ανήκει στο δημόσιο δίκαιο, αποτελεί και η μέσω αναγκαστικής εκτελέσεως πραγμάτωση της απαίτησης του δανειστή. Επομένως, λόγο της ανακοπής του άρθρου 933 ΚΠολΔ μπορεί να αποτελέσει και η αντίθεση της διαδικασίας της αναγκαστικής εκτελέσεως στα αντικειμενικά όρια του άρθρου 281 ΑΚ και η εντεύθεν ακυρότητα της εκτελέσεως, ήτοι και όταν υφίσταται προφανής δυσαναλογία μεταξύ του χρησιμοποιούμενου μέσου και του επιδιωκόμενου σκοπού, ασκούμενου του σχετικού δικονομικού δικαιώματος με κακοβουλία, κατά τρόπο αντίθετο προς τα χρηστά ήθη ή την καλή πίστη. Τα υποκειμενικά δε όρια της από το άρθρο 281 ΑΚ απαγόρευσης περιλαμβάνουν όχι μόνο τον επιστεύδοντα και τον καθού η εκτέλεση, αλλά και τους αναγγελθέντες δανειστές, τόσο στις μεταξύ τους σχέσεις, όσον και στις σχέσεις τους με τα όργανα της εκτέλεσης (ΑΠ 724/2017 ΤΝΠ Νόμος) Περαιτέρω, από το συνδυασμό των διατάξεων των άρθρων 281 ΑΚ, 216 και 262 παρ 1 ΚΠολΔ προκύπτει ότι, για την πληρότητα του ισχυρισμού της καταχρηστικής άσκησης δικαιώματος και το παραδεκτό του, πρέπει κατά την πρώτη συζήτηση της υπόθεσης

στον πρώτο βαθμό να προβάλλονται τα περιστατικά που συγκροτούν την κατάχρηση δικαιώματος, συγχρόνως δε να γίνεται επίκληση από τον προβάλλοντα τον ισχυρισμό του γεγονότος, ότι τα περιστατικά αυτά καθιστούν καταχρηστική την άσκηση του δικαιώματος και να διατυπώνεται αίτημα απόρριψης της αγωγής, με την οποία ασκείται το δικαίωμα, για την αιτία αυτή (ΟΛΑΠ 472/1983 ΤΝΠ Νόμος ΑΠ 823/2010 ΑΠ 2009/2009 ΤΝΠ Νόμος ΑΠ 65/2005 ΤΝΠ Νόμος Ν Γεωργιάδης σε Γεωργιάδη ΣΕΑΚ 281 αρ 63). Αναλόγως δε επί προβολής του ισχυρισμού αυτού ως λόγου ανακοπής κατά διαταγής πληρωμής, πρέπει να διατυπώνεται αίτημα ακύρωσης της προσβαλλόμενης διαταγής. Με άλλα λόγια για το ορισμένο του σχετικού ισχυρισμού δεν αρκεί η απλή επανάληψη των εκφράσεων του νόμου, αλλά πρέπει κατά τα ανωτέρω να αναφέρονται με σαφήνεια όλα τα περιστατικά που συνιστούν την κατάχρηση του δικαιώματος εκ μέρους του καθού ο ισχυρισμός αυτός (ΕφΑΘ 6217/2005 ΤΝΠ Νόμος)

Στην προκειμένη περίπτωση, με τον τέταρτο λόγο της ανακοπής οι ανακόπτοντες βάλλουν κατά της διαταγής πληρωμής και των πράξεων αναγκαστικής εκτέλεσης, ισχυριζόμενοι ότι η καθής η ανακοπή τράπεζα καταχρηστικά ασκεί το δικαίωμά της και τούτο διότι ήδη από το έτος 2013, οπότε και έκλεισε ο λογαριασμός, έχουν προβεί σε δύο ρυθμίσεις του χρέους τους, στις οποίες φάνηκαν απόλυτα συνεπείς και μετά το τέλος της δεύτερης ρύθμισης οι εκπρόσωποι της καθής τους διαβεβαίωναν ότι θα υπάρξει και νέα ρύθμιση, ωστόσο εντελώς ξαφνικά και ακατανόητα εκδόθηκε η ανακοπτομένη και ξεκίνησε η διαδικασία της αναγκαστικής εκτέλεσης, παρόλο που το χρέος τους είναι ασφαλισμένο με εμπράγματα ασφάλεια και τυχόν εκτέλεση θα αποβεί καταστροφική για τους ίδιους, για τους λόγους που αναφέρουν, ενώ από την άλλη πλευρά δεν θα υπάρξει κανένα όφελος για την καθής η ανακοπή

Ο λόγος αυτός είναι νόμιμος, στηρίζεται στη διάταξη του άρθρου 281 ΑΚ και πρέπει να εξεταστεί στην ουσία του.

Από την ανωμοτί εξέταση του δεύτερου ανακόπτοντος, τα έγγραφα που προσκομίζουν οι διάδικοι, και Α) την με αριθμό 392/10.3.2020 ένορκη βεβαίωση του .... ενώπιον της Ειρηνοδίκου Ηρακλείου Ελένης Βιτσεντζάκη που προσκομίζουν οι ανακόπτοντες και λήφθηκε κατόπιν νόμιμης και εμπρόθεσμης κλήτευσης της καθής η ανακοπή και της αυτοτελώς προσθέτως παρεμβαίνουσας, όπως βεβαιώνεται σε αυτή (εκθέσεις επίδοσης αντίστοιχα 8702/5.3.2020 και 8694/5 3 2020 εκθέσεις επίδοσης του δικαστικού επιμελητή της Περιφέρειας του Εφετείου Αθηνών Θεοδώρου Στεργίου), καθώς και Β) την με αριθμό 11.259/16.3.2020 ένορκη βεβαίωση της ..... ενώπιον της συμβολαιογράφου Ηρακλείου Χαρίκλειας Περτσινάκη- Αναστασάκη, που προσκομίζει η αυτοτελώς προσθέτως παρεμβαίνουσα και λήφθηκε κατόπιν νόμιμης και

εμπρόθεσμης κλήτευσης των ανακοπτόντων και της καθής η ανακοπή (βλ. αντίστοιχα τις με αριθμούς 4625711.3.2020 προς τον πληρεξούσιο δικηγόρο των ανακοπτόντων και 3624711.3.2020 εκθέσεις επίδοσης του δικαστικού επιμελητή της Περιφέρειας του Εφετείου Ανατολικής Κρήτης Γεωργίου Σταύρου Νταούτη), υποδεικνύονται κατά την κρίση του Δικαστηρίου τα ακόλουθα πραγματικά περιστατικά:

Οι ανακόπτοντες είναι σύζυγοι, ο πρώτος εξ αυτών καθηγητής αγγλικής στη δημόσια εκπαίδευση και η δεύτερη επιχειρηματίας, ιδιοκτήτρια καφέ- μπαρ στη ..... Προς άσκηση της επιχειρηματικής της δραστηριότητας της χορηγήθηκε από την απολιπόμενη καθής η ανακοπή πίστωση με ανοικτό (αλληλόχρεο λογαριασμό) μέχρι του ποσού των 120.000 € με την με αριθμό 0010- 2773- 00000000721/12.2.2007, στην οποία εγγυήθηκε ο πρώτος ανακόπτων. Εγγράφηκε δε και προσημείωση υποθήκης υπέρ της καθής η ανακοπή στο ακίνητο όπου διατηρεί την επιχείρησή της. Στο πλαίσιο της παραπάνω σύμβασης η καθής η ανακοπή τήρησε τον με αριθμό .... λογαριασμό, τον οποίο έκλεισε στις 14.10.2013 και τον μετέφερε στον με αριθμό .... λογαριασμό οριστικής καθυστέρησης με χρεωστικό υπόλοιπο 133.912,96 € Η μη καταβολή του χρέους οφείλεται αφενός μεν στην γενικότερη οικονομική συγκυρία, γεγονός πασιδηλο, αλλά και στην ύπαρξη στεγαστικού δανείου με ρήτρα ελβετικού φράγκου, το οποίο χορήγησε στους ανακόπτοντες η .... Bank, της οποίας διάδοχος είναι η καθής η ανακοπή. Σημειώνεται ήδη σε αυτό το σημείο, ότι για το δάνειο αυτό η καθής η ανακοπή δέχτηκε την σύναψη ρύθμισης. Στη συνέχεια, επακολούθησε η υπογραφή του από 18 11.2014 ιδιωτικού συμφωνητικού αναγνώρισης και ρύθμισης της οφειλής μεταξύ της καθής η ανακοπή και των ανακοπτόντων, καθώς υπογραφή του από 30 3.2017 ιδιωτικού συμφωνητικού τροποποίησης προγράμματος αποπληρωμής, στο οποίο μάλιστα η καθής η ανακοπή δέχτηκε σε περίπτωση τήρησης της ρύθμισης μέχρι τέλους την διαγραφή από το χρέος ποσού 22 660,70 € Η ρύθμιση του δεύτερου συμφωνητικού έληγε στις 30 3 2019. Καθ' όλο το ανωτέρω χρονικό διάστημα οι ανακόπτοντες ήταν απόλυτα συνεπείς στους όρους της ρύθμισης, όπως προκύπτει από τα έγγραφα που προσκομίζουν και δεν αντιλέγει πειστικά η αντίδικος, καταβάλλοντας συνολικά το ποσό των 27 000 €. Με τη λήξη και της δεύτερης ρύθμισης, οι ανακόπτοντες πάλι προσήλθαν ενώπιον των εκπροσώπων της καθής η ανακοπή, προσκομίζοντας όλα τα έγγραφα που ζητήθηκαν και υποβάλλοντας πρόταση για νέα ρύθμιση της οφειλής τους. Όπως δε προκύπτει από την ένορκη βεβαίωση που προσκομίζουν αλλά και την ανωμοτί εξέταση του δεύτερου ανακόπτοντος, η εκπρόσωπος της καθής η ανακοπή δεν ήταν αρνητική σε νέα ρύθμιση, ανεξάρτητα αν διαβεβαίωσε ή όχι ότι για αυτήν απαιτείται μόνο η τυπική έγκριση από τα κεντρικά της καθής (το οποίο η ίδια βεβαιώνει ενόρκως ότι δεν έγινε), ζητώντας από τους ανακόπτοντες να συνεχίζουν την καταβολή των δόσεων που είχαν

ήδη οριστεί. Και ενώ είχαν έτσι τα πράγματα, η καθής η ανακοπή ζήτησε από τους ανακόπτοντες την καταβολή ποσού 20 000 € προκειμένου να εξεταστεί το αίτημα για νέα ρύθμιση, διαφορετικά θα προχωρούσε σε αναγκαστική εκτέλεση σε βάρος τους. Τούτο δε, παρά το ότι οι ανακόπτοντες στις προτάσεις τους για την σύναψη ρύθμισης πρότειναν καταβολή ποσού μηνιαίως 550 €, ήτοι μεγαλύτερου από τότε που η οφειλή τους ήταν ενήμερη.

Από τα παραπάνω αποδειχθέντα πραγματικά περιστατικά προκύπτει ότι η καθής η ανακοπή ενήργησε καταχρηστικά και αντίθετα στην καλή πίστη, όπως αυτή πρέπει να διέπει την συμπεριφορά ενός τραπεζικού οργανισμού. Ειδικότερα, οι ανακόπτοντες μέχρι και σήμερα τυγχάνουν απόλυτα συνεργάσιμοι δανειολήπτες, φερόμενοι καλόπιστα και τηρώντας όλες τις ρυθμίσεις που έχουν συναφθεί με την καθής η ανακοπή, ενώ η οφειλή τους είναι ασφαλισμένη με εμπράγματο βάρος σε ακίνητο των ανακοπτόντων, στο οποίο μάλιστα λειτουργεί η επιχείρηση της δεύτερης ανακόπτουσας. Δεν δυστροπούν στην αποπληρωμή του χρέους τους ούτε ενεργούν παρελκυστικά, μάλιστα προτείνουν την καταβολή μηνιαίας δόσης αποπληρωμής της οφειλής τους μεγαλύτερης από τότε που αυτή ήταν ενήμερη. Εξάλλου, η καθής η ανακοπή είχε συμφωνήσει ήδη δύο φορές σε ρύθμιση, οι εκπρόσωποί της δεν ήταν κάθετα αρνητικοί σε νέα, ενώ σε άλλη τους οφειλή από στεγαστικό δάνειο έγινε η ρύθμιση δεκτή, δημιουργώντας στους ανακόπτοντες την εύλογη πεποίθηση ότι και για την οφειλή αυτή θα υπάρξει νέα ρύθμιση. Και είναι αληθές ότι ο δανειστής ελεύθερα μπορεί να κρίνει το πότε και πώς θα ασκήσει τα δικαιώματά του, όπως και το γεγονός ότι η κρίση περί καταχρηστικότητας πρέπει να λαμβάνει υπόψη τις συνέπειες που θα έχει και για τον δανειστή. Ωστόσο, στην προκειμένη περίπτωση, ενόψει όλων των ανωτέρω περιστάσεων, η εμμονή καταβολής 20.000 € από την καθής η ανακοπή προκειμένου να δεχτεί νέα ρύθμιση, όταν οι ανακόπτοντες ήταν συνεπείς στις προηγούμενες, ήταν απολύτως συνεργάσιμοι και δέχονταν να καταβάλλουν δόσεις μεγαλύτερες από τότε που η οφειλή τους ήταν ενήμερη, κρίνεται καταχρηστική και αντίθετη στην καλή πίστη. Τούτο δε διότι, και κατά τα εκτιθέμενα στη μείζονα σκέψη, σε περίπτωση που οι οφειλέτες τραπεζικών οργανισμών είναι συνεργάσιμοι. Δεν ενεργούν παρελκυστικά, δέχονται την καταβολή δόσεων μεγαλύτερων από τότε που ήταν ενήμεροι, η οφειλή τους είναι ασφαλισμένη με εμπράγματο βάρος, είναι δε και συνεπείς σε όλες τις συμφωνίες που έχουν συμφωνηθεί, πρέπει και οι τραπεζικοί οργανισμοί να επιδεικνύουν πνεύμα συνεργασίας και ανοχής, ως έχοντες αυξημένη ευθύνη κατά την άσκηση του χρηματοδοτικού τους έργου, ειδικά μάλιστα όταν τυχόν εσπευσμένη καταγγελία και αναγκαστική εκτέλεση θα έχει καταστροφικές συνέπειες για τον οφειλέτη. Εν προκειμένω παρατηρείται ότι τυχόν αναγκαστική εκτέλεση σε βάρος του ακινήτου όπου λειτουργεί η δεύτερη ανακόπτουσα την επιχείρησή της θα

έχει καταστροφικές συνέπειες όχι μόνο για την ίδια, αλλά και για την καθής η ανακοπή, καθώς έτσι η δεύτερη ανακόπτουσα είναι λίαν πιθανό να απωλέσει την κύρια πηγή εισοδήματός της, με την οποία αποπληρώνεται και το άλλο δάνειο προς την καθής η ανακοπή, για το οποίο δέχτηκε ρύθμιση. Έτσι, ωστόσο, τυχόν επίσπευση αναγκαστικής εκτέλεσης θα οδηγήσει σε βέβαιες απώλειες τόσο τους ανακόπτοντες, όσο και την καθής η ανακοπή, ήτοι θα έχει μηδενικό άθροισμα και για τους δύο, χωρίς όφελος για την καθής η ανακοπή. Επομένως, τόσο η αίτηση για την έκδοση διαταγής πληρωμής ήταν καταχρηστική, για τους λόγους που αναφέρθηκαν, αφού ήταν εύλογο το αίτημα των ανακοπτόντων για τη χορήγηση νέας ρύθμισης, ενόψει και των λοιπών περιστάσεων από τα οποία προκύπτει ότι υπήρξαν συνεργάσιμοι και συνεπείς στις προηγούμενες ρυθμίσεις τους, όσο και η επίσπευση αναγκαστικής εκτέλεσης σε βάρος τους.

Κατόπιν των ανωτέρω, γενομένου δεκτού του τέταρτου λόγου της ανακοπής, πρέπει Α) να γίνει δεκτή η αυτοτελής πρόσθετη παρέμβαση και Β) να γίνει δεκτή η ανακοπή και να ακυρωθεί α) η με αριθμό 348/350/2019 διαταγή πληρωμής της Δικαστή του Μονομελούς Πρωτοδικείου Ηρακλείου και β) η από 18.7.2019 επιταγή προς πληρωμή κάτωθι του πρώτου εκτελεστού απογράφου της ως άνω διαταγής πληρωμής. Τα δικαστικά έξοδα θα συμψηφιστούν εν όλω μεταξύ των διαδίκων, λόγω της ιδιαίτερης δυσχέρειας της ερμηνείας των κανόνων δικαίου που εφαρμόστηκαν (ΚΠολΔ 179), κατά τα οριζόμενα στο διατακτικό.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΣΥΝΕΚΔΙΚΑΖΕΙ την με αριθμό 2187/ΑνΕ/114/2019 ανακοπή και την με αριθμό 372/ΑνΕ/23/2019 αυτοτελή πρόσθετη παρέμβαση ερήμην της καθής η ανακοπή, ερήμην της υπέρ ής η αυτοτελής πρόσθετη παρέμβαση και αντιμωλία των λοιπών διαδίκων

Α) ΔΕΧΕΤΑΙ την αυτοτελή πρόσθετη παρέμβαση

Β) ΔΕΧΕΤΑΙ την ανακοπή.

ΑΚΥΡΩΝΕΙ α) την με αριθμό 348/350/2019 διαταγή πληρωμής της Δικαστή του Μονομελούς Πρωτοδικείου Ηρακλείου και β) την από 18.7.2019 επιταγή προς πληρωμή κάτωθι του πρώτου εκτελεστού απογράφου της ως άνω διαταγής πληρωμής.

ΣΥΜΨΗΦΙΖΕΙ τα δικαστικά έξοδα μεταξύ των διαδίκων

ΚΡΙΘΗΚΕ, αποφασίσθηκε και δημοσιεύθηκε στο Ηράκλειο σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριο του Δικαστηρίου, στις παρουσία της Γραμματέως και

χωρίς την παρουσία των διαδίκων και των πληρεξουσίων δικηγόρων τους